

Daniels Bog - Nummer et hundrede og seksoghalvtreds

Åbenbaringen af Daniels sidste syn: et milleritisk perspektiv på profetiske sandheder for vor tid

Jeff Pippenger
2024-03-24

Vi begynder vores betragtning af Daniels sidste syn ved at anvende det princip, som repræsenteres ved Alfa og Omega, og som fastslår, at Han altid identificerer enden med begyndelsen. Derfor ville Beltshazzar, som er Daniel i det allerførste vers af Daniels sidste syn, også være repræsenteret i den sidste del af selvsamme syn. Vi har fastslået, at Beltshazzar repræsenterer Guds pagtfolk i de sidste dage, som forstår “chazon”, synet om profetisk historie, således som det repræsenteres ved ordet “ting” i vers ét. Dette syn om profetisk historie er de “syv tider” i Tredje Mosebog seksogtyve, som svarer til to tusind fem hundrede og tyve år. Beltshazzar forstår også “synet” i vers ét, hvilket er “mareh”-synet om to tusind tre hundrede år, som repræsenterer Kristi pludselige fremtræden.

I kapitel tolv repræsenterer Daniel den første engels bevægelse og også den tredje engels bevægelse, for begge bevægelser opfylder lignelsen om de ti jomfruer. I kapitel tolv findes der mindst fem sandheder, som var en del af milleritbevægelsen, og som repræsenterer sandheder, hvilke den tredje engels bevægelse også må erfare og forstå. Begge bevægelser opfylder lignelsen om de ti jomfruer, og de vise jomfruer i begge bevægelser må forstå dette profetiske forhold. Begge bevægelser må forstå den første profetiske sandhed, som Miller blev ledt til at erkende, sådan som den er repræsenteret ved Tredje Mosebog seksogtyves „syv tider“. De tre øvrige parallelle erfaringer og forståelser findes i kapitlets sidste få vers.

Og fra den tid, da det daglige offer bliver afskaffet, og ødelæggelsens vederstyggelighed bliver opstillet, skal der være tusind to hundrede og halvfems dage. Salig er den, som venter og når til de tusind tre hundrede og fem og tredive dage. Men gå du din vej indtil enden kommer; thi du skal hvile og stå op til din lod ved dages ende. Daniel 12,11–13.

Guds restfolk i Johannes’ Åbenbaring besidder tre primære profetiske kendetegn. De holder Guds bud, har Jesu tro og fastholder profetiens ånd.

Og han siger til mig: Skriv: Salige er de, som er indbudt til Lammets bryllupsmåltid. Og han siger til mig: Dette er Guds sande ord. Og jeg faldt ned for hans fødder for at tilbede ham. Og han sagde til mig: Se til, at du ikke gør det; jeg er din medtjener og dine brødres, som har Jesu vidnesbyrd. Tilbed Gud; thi Jesu vidnesbyrd er profetiens ånd. Åbenbaringen 19:9, 10.

Milleriterne forstod med rette, at „det stadige“ i Daniels Bog repræsenterede hedenskabet, og at den „tid, da det stadige“ blev „taget bort“, var året 508. At forkaste denne sandhed er at forkaste myndigheden i „Jesu vidnesbyrd“, som „er profetiens ånd“, for profetiens ånd fastslår klart, at

Milleritterne havde ret i deres forståelse af „det stadige“.

”Derpå så jeg angående det »daglige«, at ordet »offer« var tilføjet af menneskelig visdom og ikke hører til teksten; og at Herren gav den rette forståelse deraf til dem, som frembar råbet om dommens time. Da enheden bestod, før 1844, var næsten alle forenede om den rette forståelse af det »daglige«; men siden 1844 er andre opfattelser blevet antaget i forvirringen, og mørke og forvirring er fulgt.” Review and Herald, 1. november 1850.

Milleritterne forstod, at den modstand, som hedenskabet ydede imod pavedømmets magtovertagelse i 538, blev fjernet i året 508. Milleritterne havde ret, men deres forståelse var begrænset. Guds folk i de sidste dage, som i vers 1 fremstilles ved Belteshazzar, vil se, at årene fra 508 til 538 udgør en profetisk periode, som blev forbilledligt fremstillet ved de tredive års forberedelse i Kristi historie, der gik forud for Hans bemyndigelse ved Hans dåb. De vil se, at den profetiske periode også repræsenterer den profetiske periode fra 1776 til 1798, og at alle disse tre perioder repræsenterer beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusind, som begyndte den 11. september 2001 og afsluttes ved den nært forestående søndagslov.

I kapitel tolv repræsenterer Daniel milleritterne og de fem vigtige sandheder og erfaringer, som skal gentages hos dem, der repræsenteres ved Beltsazzar. Milleritternes tredje sandhed og erfaring er „det rette syn på ‘det daglige,’ ... Herren gav ... til dem, som frembar råbet om dommens time.“ At forkaste denne sandhed er at forkaste Ellen Whites skrifter, hvilket er profetiens ånd. Milleritternes fjerde sandhed og erfaring, og den tredje engels budbæreres, er profetien om de tretten hundrede og femogtredive år, som begyndte i det år, da „det daglige“ blev taget bort, i 508.

Fra og med 508 fører tretten hundrede og fem og tredive år frem til 1843, men ikke blot til 1843, for profetien udpeger faktisk selve den allersidste dag i 1843, for den siger: “Salig er den, som bier og når til de tusinde tre hundrede og fem og tredive dage.” Det hebraiske ord, der er oversat med “når til”, er “naga”, og det betyder “at røre ved” eller “lægge hænder på”. Profetien betyder derfor: “salig er den, som bier og” rører ved eller lægger hænder på 1843.

Velsignelsen ved at vente i milleritternes historie tilhørte de vise jomfruer, som oplevede den første skuffelse, men ventede på synet, der tøvede. Da milleritterne ventede på det „syn, der tøvede“, i opfyldelsen af lignelsen om de ti jomfruer og Habakkuk kapitel to, blev de velsignet. I den ventetid så de derpå, at de opfyldte lignelsen, og at synet ved enden ville „tale“. Deres ventetid og skuffelse beroede på den fejlagtige identifikation, at de to tusind tre hundrede år ville udløbe i 1843, men synet gjaldt i virkeligheden 1844. Deres skuffelse beroede på den erfaring, som var blevet frembragt, da året 1843 endte uden Kristi genkomst. Deres skuffelse og den velsignelse, der blev udtalt over dem, som derefter valgte at vente, var alt sammen baseret på selve den allersidste dag i året 1843, som „berører“ eller „kommer til“ 1844.

Erfaringen af den første skuffelse, som en opfyldelse af lignelsen om de ti jomfruer, forstås og gentages hos dem, der er fremstillet ved Belteshazzar. Den femte sandhed og erfaring, som vil blive erkendt af dem, der er fremstillet ved Belteshazzar, er, at Daniel ved “dagens ende” ville “stå frem på sin lod”.

„Daniel har stået på sin plads, siden seglet blev fjernet, og sandhedens lys har skinnet over hans syner. Han står på sin plads og bærer det vidnesbyrd, som skulle forstås ved dagenes ende.“ Sermons and Talks, bind 1, 225, 226.

Milleritterne erfarede den renselsesproces, som blev fuldbyrdet ved den kundskabsforøgelse, der kom fra Daniels Bog, da den blev åbnet i 1798. De, som er fremstillet ved Belteshazzar, vil erfare den renselsesproces, som bliver fuldbyrdet ved den kundskabsforøgelse, der kom fra Daniels Bog, da den blev åbnet i 1989. De vil også forstå, at Daniels Bog har et særligt formål i beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusinde.

”Når Gud giver et menneske en særlig gerning at udføre, skal han stå på sin plads og i sin lod, som Daniel gjorde, rede til at besvare Guds kald, rede til at opfylde hans hensigt.” Manuscript Releases, bind 6, 108.

Som tidligere laodikeere vil de, som er fremstillet ved Belteshazzar, erkende, at det er gennem Daniels og Åbenbaringens bøger, som er den samme bog, at den endelige vækkelse fuldbyrdes.

„Når Daniels Bog og Johannes’ Åbenbaring bliver bedre forstået, vil de troende få en ganske anderledes religiøs erfaring ... Én ting vil med sikkerhed blive forstået gennem studiet af Åbenbaringen — at forbindelsen mellem Gud og hans folk er nær og bestemt.“ The Faith I Live By, 345.

Som tidligere laodikeere vil de have erkendt deres laodikeiske tilstand og erkendt, at de åndeligt var lige så døde som en dal fuld af tørre ben, og som svar på det ligefremme vidnesbyrd om deres døde og fortabte tilstand vil de erkende deres behov for at være levende som den første prioritet.

"En vækkelse af sand gudsfrygt iblandt os er det største og mest påtrængende af alle vore behov. At søge dette bør være vort første arbejde." Selected Messages, bog 1, 121.

Bibelens løfte er, at enhver, som søger, skal finde, og Helligånden vil da lede dem til at forstå, at det er Daniels Bog og Johannes’ Åbenbaring, der frembringer den nødvendige vækkelse.

„Når vi som folk forstår, hvad denne bog betyder for os, vil der ses en stor vækkelse iblandt os.“ Testimonies to Ministers, 113.

Afslutningen på Daniels sidste syn, som det fremstilles i kapitel tolv, identificerer den erfaring, der frembringer Guds pagtsfolk i de sidste dage, som i første vers af det sidste syn fremstilles ved Belteshazzar. Der forstår Daniel, fremstillet som Belteshazzar, både det indre syn om de to tusind tre hundrede år og det ydre syn om de to tusind fem hundrede og tyve år. Han forstår „sagen“ og „synet“. Han forstår chazon-synet og mareh-synet. Han forstår nedtrampningen af helligdommen og hæren samt genoprettelsen af helligdommen og hæren. Han forstår både synet ved floderne Ulai og Hiddekel.

Vi vil fortsætte denne undersøgelse i den næste artikel.

"Der er behov for et langt mere indgående studium af Guds ord; især bør Daniel og Åbenbaringen få opmærksomhed som aldrig før i vort værks historie. Vi har måske mindre at sige på visse områder med hensyn til den romerske magt og pavedømmet; men vi bør henlede

opmærksomheden på det, som profeterne og apostlene har skrevet under inspiration af Guds Hellige Ånd. Helligånden har således formet forholdene, både ved profetiens meddelelse og i de begivenheder, der fremstilles, for at lære, at det menneskelige redskab skal holdes ude af syne, skjult i Kristus, og at Herren, himlens Gud, og hans lov skal ophøjes. Læs Daniels bog. Fremdrag punkt for punkt historien om de riger, som dér fremstilles. Se statsmænd, rådslagninger, mægtige hære, og se, hvordan Gud virkede for at ydmyge menneskers stolthed og lægge menneskelig herlighed i støvet...."

Det lys, som Daniel modtog fra Gud, blev givet særligt for disse sidste dage. De syner, han så ved bredden af Ulai og Hiddekel, de store floder i Sinear, er nu ved at gå i opfyldelse, og alle de begivenheder, der blev forudsagt, vil snart finde sted.

"Betragt omstændighederne for det jødiske folk, da Daniels profetier blev givet.

"Lad os give mere tid til studiet af Bibelen. Vi forstår ikke Ordet, som vi burde. Johannes' Åbenbaring indledes med en formaning til os om at forstå den undervisning, den indeholder. 'Salig er den, som oplæser, og de, som hører denne profetis ord,' erklærer Gud, 'og holder fast ved det, som er skrevet i den; for tiden er nær.' Når vi som et folk forstår, hvad denne bog betyder for os, vil der ses en stor vækkelse iblandt os. Vi forstår ikke fuldt ud de lærdomme, den giver, til trods for den formaning, vi har fået, om at ransage og studere den."

»Tidligere har lærere erklæret Daniel og Åbenbaringen for at være forseglede bøger, og folket har vendt sig bort fra dem. Sløret, hvis tilsyneladende hemmelighed har hindret mange i at løfte det, har Gud med sin egen hånd fjernet fra disse dele af sit ord. Selve navnet »Åbenbaringen« modsiger påstanden om, at den er en forseglet bog. »Åbenbaring« betyder, at noget af betydning bliver åbenbart. Sandhederne i denne bog er henvendt til dem, der lever i disse sidste dage. Vi står med sløret fjernet på de hellige tings hellige sted. Vi skal ikke blive stående udenfor. Vi skal gå ind, ikke med letsindige, ærbødighedsløse tanker, ikke med forhastede skridt, men med ærbødighed og gudsfrygt. Vi nærmer os den tid, da profetierne i Åbenbaringens bog skal opfyldes....«

»Vi har Guds bud og Jesu Kristi vidnesbyrd, som er profetiens ånd. Ubetalelige skatte findes i Guds ord. De, som gransker dette ord, bør holde sindet klart. Aldrig bør de hengive sig til en fordærvet appetit i mad eller drikke.«

„Hvis de gør dette, vil hjernen blive forvirret; de vil være ude af stand til at bære belastningen ved at grave dybt for at finde betydningen af de ting, som vedrører afslutningsscenerne i denne jords historie.

"Når Daniels og Åbenbaringens bøger bliver bedre forstået, vil de troende få en helt anderledes religiøs erfaring. De vil få sådanne glimt af himlens åbne porte, at hjerte og sind vil blive præget af den karakter, som alle må udvikle for at erfare den salighed, der skal være de rene af hjertet til belønning.

„Herren vil velsigne alle, som ydmygt og sagtomdigt vil søge at forstå det, som er åbenbart i Johannes' Åbenbaring. Denne bog rummer så meget, der er svangert med udødelighed og fuldt af herlighed, at alle, som læser og gransker den alvorligt, modtager den velsignelse, som er

givet dem, 'der hører denne profetis ord og holder fast ved det, som er skrevet deri.'"

„Én ting vil med sikkerhed blive forstået ved studiet af Åbenbaringen — at forbindelsen mellem Gud og hans folk er nær og afgørende.“

„En vidunderlig forbindelse ses mellem himlens univers og denne verden. Det, der blev åbenbaret for Daniel, blev senere suppleret ved den åbenbaring, som blev givet Johannes på øen Patmos. Disse to bøger bør studeres omhyggeligt. To gange spurgte Daniel: Hvor længe skal der gå, før tidens ende kommer?"

"Og jeg hørte, men jeg forstod det ikke; da sagde jeg: O min Herre, hvad skal enden blive på disse ting? Og han sagde: Gå bort, Daniel; thi ordene er lukket til og forseglede indtil endetiden. Mange skal renses og gøres hvide og prøves; men de ugudelige skal handle ugudeligt, og ingen af de ugudelige skal forstå det; men de vise skal forstå det. Og fra den tid, da det daglige offer bliver afskaffet, og ødelæggelsens vederstyggelighed bliver opstillet, skal der være tusind to hundrede og halvfems dage. Salig er den, som bier og når til de tusind tre hundrede og fem og tredive dage. Men gå du bort indtil enden; thi du skal hvile og stå op til din lod ved dages enden."

„Det var Løven af Judas stamme, som åbnede bogen og gav Johannes åbenbaringen om, hvad der skulle ske i disse sidste dage.“

"Daniel stod på sin plads for at aflægge sit vidnesbyrd, som var forseglet indtil endetiden, da den første engels budskab skulle forkyndes for vor verden. Disse forhold er af uendelig betydning i disse sidste dage; men mens 'mange skal renses og gøres hvide og prøves,' 'skal de ugudelige handle ugudeligt, og ingen af de ugudelige skal forstå.' Hvor sandt er ikke dette! Synd er overtrædelse af Guds lov; og de, som ikke vil modtage lyset angående Guds lov, vil ikke forstå forkyndelsen af den første, anden og tredje engels budskaber. Daniels bog bliver afseglet i åbenbaringen til Johannes og fører os frem til de sidste scener i denne jords historie."

„Vil vore brødre have i erindring, at vi lever midt iblandt de sidste dages farer? Læs Åbenbaringen i forbindelse med Daniel. Undervis i disse ting.“ Testimonies to Ministers, 112–115.